

L'APUNT

## El vodevil pressupostari

Jordi Alemany

Ben definit pel secretari general de Junts, Jordi Turull, en què s'està convertint la negociació del pressupost del 2023: un vodevil. Suposo que perquè assumeixen que també hi tenen un paper protagonista i no és senzillament una descripció vista des de fora. Massa coses no acaben d'encaixar en aquesta suposada discrepància en alguns acords, com és el cas de la ronda

nord que connecti la B-40 a Terrassa fins a Sabadell. ERC diu que és l'únic que encalla les negociacions amb el PSC i indica que els fa una contraproposta que, curiosament, ningú coneix encara, que ni el mateix PSC ha valorat i que a la vegada assegura que no és l'únic tema discrepant. L'únic escull és l'electoral, però aquest els costaria més d'explicar.



## DEMOGRÀFIC

VOL VIURE EN  
#CATALUNYALLIBERTAT



Com més nuclear i més hidroelectricitat tinguin en cartera les companyies, menys els agrada la nostra proposta. I és injust, perquè els assegura una estabilitat en el retorn. Quan hem viscut caiguda de demanda, aquí han vingut propietaris de gas dient: "És que l'he de tenir disponible però hi perdo diners." I han vingut propietaris de nuclears dient: "És que els costos de la meva nuclear estan per sota del preu de mercat." Hem vist preus de 5 euros aquests dies. Quant de temps sobreviurien, les empreses, a aquest preu? Oferim preus intermedis que afavoreixen totes les parts. Per això Alemany diu que li interessa molt la nostra proposta, i França diu que hi està d'acord, i Itàlia, també. Per descomptat confiem a arribar al 31 de maig amb una solució respecte a la nostra excepció ibèrica, i confiem que la reforma del mercat elèctric a escala europea pugui estar aprovada abans que acabi el mandat de

la Comissió Europea, és a dir, el 2023 o a principis del 2024. La comissària Margrethe Vestager va plantejar que el marc temporal de les mesures per la guerra a Ucraïna duri fins al desembre del 2023. En conseqüència, i mentre la UE no modifiqui aquest marc temporal d'ajudes, la pròrroga de la solució ibèrica s'hauria de cenyir a aquest marc temporal. Però els tècnics de la Comissió Europea han de donar llum verd a la pròrroga i això no s'ha produït. S'obren dues possibilitats: que el marc temporal s'estengui i la solució ibèrica també s'ampliï, o que durant el semestre de presidència espanyola de la UE s'aconsegueixi la reforma estructural del mercat de l'electricitat a la UE. Quan això passi, la solució ibèrica serà innecessària.

**L'última tarifa regulada del gas per a comunitats de veïns havia de beneficiar 1.500.000 llars i se n'hi apunten 2.383. Què passa?**



**Exigim comptadors individuals en la tarifa regulada de gas en comunitats de veïns, i acordar-ho costa**

Passen moltes coses. El preu del gas ha caigut, i la pressió que senten les comunitats és diferent. No descarto dificultats burocràtiques. Un requisit que es demanava era estar al dia en el certificat d'eficiència energètica, i no és descartable que no totes les comunitats potencialment beneficiàries estiguessin al dia. Hem demanat als administradors que ajudin a materialitzar-ho com més aviat millor. És un dret: es pot exercir o no. I també demanàvem el compromís de tenir abans d'un any comptadors individuals. I la notícia que ens arriba és que en les reunions de comunitats de propietaris no sempre és fàcil arribar a l'acord d'instal·lar comptadors individuals per als pisos. Depèn de les comunitats estar al dia en certificació energètica i en revisió de calderes, i acordar que hi hagi comptadors individuals per evitar baralles freqüents del tipus "abaixi vostè la temperatura perquè jo mai soc a casa i aleshores es malbarata" o del tipus "a mi m'arriba una factura molt elevada". I això d'arribar a un acord ja és més qüestió de sociologia de grups. I després pot ser que a l'hora de demanar-ho les comercialitzadores no siguin àgils, però crec que estan fent un esforç per ser àgils. Tot i que s'ha contingut el preu del gas, la meva recomanació per a qualsevol comunitat seria acollir-se a aquesta tarifa.

**Les comercialitzadores elèctriques i gasistes han estat a l'altura a l'hora de facilitar el bo social o el canvi de tarifa?**

Jo sempre procuro ser curosa. Perquè tant les empreses de generació com les de comercialització han estat i estan sotmeses a una tensió trepidant. De la mateixa manera que nosaltres com a estat hem hagut de fer front a una crisi i a unes turbu-



**Que Sánchez Galán titlli de «babaus» els de la tarifa regulada és arrogància fora de lloc, per qui és i pel seu sou**

lències com aquestes a velocitat de vertigen, i que com a ciutadans i consumidors hem assistit a tota aquesta alteració de preus —des de la gasolina fins al gas o la llum—, les empreses també hi han hagut de respondre amb agilitat perquè la tensió es dispara entre els clients finals si els preus s'alteren molt. Respondre àgilment no és senzill. Dit això, forma part de la seva responsabilitat posar tots els mitjans a la seva disposició per tenir aquesta resposta àgil, i al principi crec que es van sentir desbordades, per les raons que fossin, i no tenien aquesta agilitat amb les peticions d'usuaris. Em sembla que han anat millorant amb el temps, han anat reforçant els equips de resposta i millorant la capacitat de resposta digital... Alternatives, en definitiva, que donin tranquil·litat a la gent i no deixin les persones amb la sensació de "truco i no em fan cas" o "em passo una hora al telèfon"; allò era enormement desagradable. Tots hem viscut aquesta situació i tots ho hem viscut amb indignació. Tots, quan tenim un problema, volem una solució i no que ens tinguin tres hores al telèfon i que ens diguin "ja ho veurem".

**La indigna, però, sentir el president d'Iberdrola, Ignacio Sánchez Galán, titllar de «babaus» els clients de tarifa regulada.**

Això em sembla intolerable! De la mateixa manera que em semblen intolerables moltes coses que sento al Congrés per part dels grups de l'oposició. És que és una regla elemental d'educació primària. En tot hi pot haver opinions diferents, però ha d'imperar la raó i el diàleg per sobre de l'insult i el menyspreu. I aquella reacció del president d'Iberdrola, de la qual crec que ell s'ha penedit molt, denota una arrogància fora de lloc, i més amb la



**En els rebuts de la llum s'exigeix més transparència que en els del mòbil o Netflix; ara serà més didàctic**

posició que ell té i el salari que ell cobra.

**Tindrem aviat un nou rebut de la llum que deixi de ser un jeroglífic per a hermetistes com ho és ara per a molts? Havia de ser comprensible i amb codi QR...**

Sí, i hem anat millorant molt en això. És cert que l'electricitat, que és una cosa tan senzilla i tan elemental com prémer un interruptor, té al darrere un món enormement complex: serveis, transport, elements addicionals importants com ara que entre tots activem un recurs que cobreixi les necessitats dels més vulnerables —finançat per companyies i per consumidors—, i em sembla correcte que, com diu el Tribunal Suprem, això quedi reflectit en la factura. Cal intentar ser tan didàctics com sigui possible en tots els elements que apareixen en la factura: què és imputable als costos de transport de l'electricitat, què és imputable a l'energia que consumim, què a la potència contractada, què als impostos... Algú es pot preguntar: "Si això és tan senzill com prémer l'interruptor, per què no tinc una factura que em digui només el que es correspon amb el fet de prémer l'interruptor?" Cal ser transparents i entendre tot el que hi ha al darrere. Però aquest nivell d'exigència amb la transparència no el tenim amb les nostres factures de telèfon mòbil, de Netflix o d'altres serveis de la nostra llar. Sí que el tenim amb el rebut de l'aigua: hi tenim el cànon de sanejament, consum, infraestructures... al darrere. I crec que és bo, perquè és també una manera de reforçar l'aprenentatge col·lectiu, d'entendre què representa una cosa tan bàsica per a la llar. Aviat arribaran les noves factures, i hi

Passa a la pàgina següent

## POLÍTICA LA MINISTRA PER A LA TRANSICIÓ ECOLÒGICA

#CATALUNYALLIBERTAT

## Teresa Ribera Vicepresidenta tercera i ministra de Transició Ecològica

## Ve de la pàgina anterior

hem introduït també un epígraf amb claredat i llenguatge homogeni en què es vegi com es trasllada l'ajust de la solució ibèrica al seu consum. Hi ha situacions una mica absurdes en el màrqueting telefònic i en la petició iniciada pel consumidor, en què sense cap pudor et diuen: "Aquest és el nou impost del govern. Això és culpa del govern." Això t'ho diu l'operadora que és a l'altre costat del telèfon! Això el que posa de manifest és que durant algun temps hi ha hagut una intencionalitat en la comunicació dels serveis d'atenció al client per part de les comercialitzadores que anava en contra d'aquestes decisions del govern.

## Això li ha passat al telèfon?

Sí, sí, és clar que m'ha passat! Això jo ho he viscut! I, és clar, no vaig dir a l'operadora allò de: "Vostè no sap amb qui està parlant" [Riu] Què havia de dir-li? "Moltes gràcies, és vostè molt amable, i potser això no és culpa del govern, sinó que..." [Riu] Evidentment, hi ha hagut moments de tensió i de contestació per part de les companyies. I és natural que les companyies vulguin defensar els seus interessos i el seu màxim benefici, i també és natural entendre que en moments de màxima complexitat com ara l'actual les companyies han d'estar a l'altura de les necessitats de les persones i posar-hi l'espatlla. I, en l'espai intermedi, segur que ens hi anem trobant.

## El president Pedro Sánchez va dir allò de "si Galán s'enfada és que anem en la bona direcció".

Jo no dic això... El president ho deia en un context desenfadat. Cadascú ha d'estar a l'altura del potencial que té, i el potencial del conseller delegat d'una de les principals companyies energètiques del país està vinculat a ser força de transformació en positiu i també a desenvolupar una sensibilitat social. Ningú li demana que deixi de guanyar diners amb el seu negoci, és lògic que hi vulgui guanyar, el que se li demana és que els beneficis siguin raonables i assumir que part dels beneficis extraordinaris es destinin de retorn als ciutadans per anar de bracet i per equitat social per tal de superar aquestes circumstàncies.

Què passa a Espanya amb els impostos? Als Estats Units, si s'apugen els impostos, hi ha veus que diuen que entenen pagar més si són privilegiats. Aquí el gravamen de l'1,2% a energètiques per al 2023 i el 2024 po-



Ribera, concitant l'atenció dels ministres d'Energia de la UE en una reunió informal a Brussel·les ■ EFE



Loo el gir del govern amb l'eòlica al golf de Roses; aviat el pla d'ordenació anirà al Consell de Ministres

## sa el sector en peu de guerra i Josu Jon Imaz (Repsol) aviat té carta de protesta a la premsa.

Se'ns ha oblidat que l'aparició dels impostos té molt a veure amb el sorgiment del concepte de ciutadania en l'estat modern. Tenia representació i podia ser elegit qui pagava impostos, qui contribuïa al bé comú. S'ha de recuperar el valor de tenir sistemes fiscals que contribueixin a crear estat i solidaritat, i em sembla molt perillós i un missatge polític molt destructiu per part de la dreta, per descomptat de Vox però també del PP, denigrar el sistema fiscal. Perquè és la base per crear oportunitats per a tots sobre la qual es construeix Europa i l'estat del benestar, el que explica la qualitat dels serveis, l'atenció sanitària pública, l'educació, les beques i ajudes a qui pitjor ho passa. Cal fer un exercici de recuperació de cultura cívica i d'entendre per què ens hem de sentir orgullosos de pagar impostos. I de tant en tant hi ha algú que diu això amb totes les lletres tot i tenir molts recursos i jo ho agraeixo. Perquè ningú sap mai quan ho pot necessitar i tots tenim un amic, un veí, un familiar que ha patit en un



Que representants populars utilitzin la institució per atacar la convivència i atiar la irritació és perillós

moment determinat i que ha pogut tirar endavant gràcies a la sanitat pública, o a les beques, o a l'estat del benestar. I Espanya està endarrerida en un afer en el qual estem treballant, la cartera de serveis bàsics i de prestacions socials bàsiques. No existeixen. Aquí passem de la caritat al debat sobre si pagar impostos. Haurien de ser prestacions públiques, estatals i de les comunitats, i sentir-nos orgullosos de viure en un estat on la gent no mori d'apendicitis perquè no es pot pagar l'operació, fet que encara passa als Estats Units i aquí no, però compte amb això de degradar l'atenció sanitària. En el cas de la banca i les energètiques, són impostos temporals i extraordinaris, així que s'apliquen sobre els beneficis extraordinaris i conjunturals i no perduren en el temps. Una altra cosa és el debat sobre si s'ha d'incrementar la pressió fiscal a través de l'impost de societats. I un altre debat és la fiscalitat del negoci digital: un gran volum de tràfic i de generació de riquesa ja no té lloc en un espai físic ni d'acord amb el comerç tradicional; són operacions digitals. I com es regula?



[Gallardo] Què s'ha cregut? Que més del 50% de la població som tarades amb necessitat de tutela?

De qui depèn? No hem sabut trobar encara les solucions perfectes aquí perquè el món avança més de pressa del que ho pot fer la regulació.

## El calendari de tancament de centrals nuclears es manté? La consellera d'Acció Climàtica, Teresa Jordà, preferiria avançar-ne la fi al 2027 en lloc del 2030 (Ascó I), el 2032 (Ascó II) i el 2035 (Vandellòs II).

Es manté el calendari que tenim. A la consellera, per la qual sento un gran afecte, jo li diria que si és capaç de substituir aquesta potència amb energies renovables al territori per a aquest termini, en parlem. Però volem donar certesa sobre els processos i els calendaris i, per sobre de tot, estar segurs que la seguretat de subministrament està garantida. És obvi que hem de reduir el nostre consum, no es tracta de créixer sinó de ser eficients, però cal ser curosos per no cometre l'error d'anticipar tancaments quan no és clar quin és el substitutiu.

En les salutacions de la cimera hispanofrancesa, hi va ser el president Pere Aragonès, però

a fora del MNAC hi havia una marxa independentista per dir que el procés no ha acabat. I al Congrés sent que una part de l'independentisme creu que és igual si governa el PSOE o el PP. Tinc mare, àvia, oncles i besavis naturals de Catalunya, però si no fos així diria el mateix, perquè em sento ciutadana d'una Espanya plural: crec que el més important és enfortir la convivència i el que ens uneix. I això es fa construint sobre el terreny respostes als problemes de la gent i sobre la base del diàleg. I això em sembla més important que les banderes o els símbols de separació que enforteixen el que ens distancia. Aquest enfocament, construir sobre el que ens uneix i facilitar el diàleg i els punts de trobada, és el que el govern de Pedro Sánchez ha prioritzat des del principi. És legítim reivindicar políticament qualsevol mesura sempre que es faci d'acord amb els procediments i la Constitució. No estic segura que la voluntat política d'enfortir el que ens uneix i treballar per resoldre els problemes de la gent sigui l'agenda de partits com el PP.

## Dissabte hi havia reedició de la manifestació de dretes a Colón, però a Cibeles contra la política amb Catalunya. Com a ministra i madrilenya, en el dia a dia ha d'explicar els indults i el Codi Penal o no l'aturen per això?

Tinc la sensació que el ciutadà el que té és ganes que es respecti la seva capacitat de créixer intel·lectualment i humanament, però simultàniament que les institucions funcionin i que resolguin els seus problemes. Hi ha cansament i irritació, que a vegades són alimentats pel soroll i per la focalització només en el més dolorós, fins i tot amb mentides i tergiversacions, però arriba un moment en què hi ha qui desconnecta. I alimentar la irritació i minar el sistema democràtic i les regles de convivència és perillosíssim. Ho hem vist amb Trump i Bolsonaro, han portat la gent a creure que és legítim fer un cop d'estat. És enormement perillós que representants de la sobirania popular utilitzin les institucions per desfer la credibilitat de les institucions i atacar la convivència.

I aquí hi inclou els drets de les dones atacats a Castella i Lleó pel vicepresident de la Junta, Juan García-Gallardo, de Vox? Totalment. El que hem viscut és insòlit. Però aquest senyor qui es creu que és? Sembla que ens prengui per unes tarades necessitades de tutela a més del 50% de la població. És absurd. ■